

poemes i cançons

universitat
catalana d'estiu 1979
prada, 16 - 26 d'agost

Hi ha que cantar cavallers !
Hi ha que tocar !
La gent major cantava més que nosaltres.
Ara les cançons i les músiques són com
els detergents o els flams:
ens els fan empassar.
I ja no recordem com hem cantat sempre;
les nostres músiques no vénen
envasades degudament.
Cal consumir allò que té el prestigi
de la publicitat.
On són els dolçainers que omplien
els nostres carrers ?
i les rondalles de tots els pobles ?
on s'han ficat els "cantaors" que ixen
qualsevol nit per qualsevol plaça ?,
on queda la "dansà del País":
en una caixa de vidre opac nugada per
una cinta de quatre barres
amb franja blava i tot.
Nosaltres no volem ser un "grupo folklórico".
Volem simplement tornar a cantar;
dir el que passa per ací i per allà,
riure o dedicar-li una copleta
a aquell que se la guanye.
i al nostre país sempre ens ho hem sabut fer.
Açò és una invitació.

AL TALL, Cançó Popular del País Valencià
(Presentació del Disc Edigsa CM411)

PORTADA:

Fotografia d'en Salvador Oriols
Primer Premi del Concurs fotogràfic 1977
organitzat per la
Caixa d'Estalvis Provincial de Barcelona

Procedència: Butlletí de la
AGRUPACIÓ FOTOGRAFICA DE CATALUNYA
Gener 1977

IMPRIMEIX: Copisteria Alsina.
Dipòsit Legal B-28.725/79

Com cada any, a ple aire, cantem plegats. Cantar o dir coses plaents,.... Tant se val!

Tot el que hi ha de bo en el nostre viure, és representat en aquestes cantades: Cançons de mar o de muntanya, de caçadors, de pescadors, de taverna, de Nadal o de Pasqua, de tardor o de primavera, d'humor satíric, de pàtria i història, d'amor, sobre llegendes o rituals del foc, de campament, i tantes altres amb elements que la nostra imaginació només sap dir cantant.

I tot aquest enfilall de cançons, d'on ha sortit? Mirem enrera: dels nostres avis, i de més enllà -qui sap de quants segles-, per tradició, ens han arribat fins avui aquestes melodies...

L'estrofa d'una d'aquestes cançons pot servir-nos d'exemple:

"El pardal quan s'acotxava,
feia remor, feia remor,
per veure si el sentiria
el meu amor..."

Aquestes cançons diuen coses ben senzilles, i alhora en volen dir moltes més que la nostra imaginació haurà d'esbrinar.

Sembla, però, amb tot això, que hem caigut a la trampa i que, amb tanta de poesia, -com sovintetja avui-, ens hem oblidat de la melodia! L'enllaç lletra-melodia és molt important:

Els grans compositors simfonistes amb la melodia i l'harmonia en tenen prou per a dir moltes coses. I és que, moltes vegades, només la música ens pot arribar a dir aquelles paraules que els poetes no acaben de trobar.

Proposít d'això, pot ser ens cal dir que en aquesta col·lecció de Poemes i Cançons de la U.C.E. hi ha de tot, bones melodies amb poesies excel·lents; i, llevat d'alguna canço determinada, jo diria que hi ha més qualitat poètica que melòdica.

Alerta doncs, els qui fan cançons per al poble: la inspiració no és gratuïta. Gairebé mai no hi ha paral·lelisme qualificatiu entre lletra i música. Ni el poeta sempre està d'acord amb el compositor, ni el compositor accepta fàcilment el que diu el poeta. I el poble -no l'habitual consumidor de vulgaritats,- en tant que auditor, té una sensibilitat moltes vegades insospitada. Encara que de primer antuvi accepta de bon grat la lletra, no pas així la monotonia o vulgaritat de certes melodies.

Ja es pot suposar que no tots els "fabricants de melodies" han estat dotats amb la inspiració del "Lied" Schubertià.

Ens cal doncs que les melodies siguin constituïdes identificant-se amb la mentalitat musical -moltes vegades ben acurada- de l'auditori popular. A la vegada tindran més qualitat lírica com més s'identifiquin amb el procés melòdic de la canço netament popular i tradicional, preferentment la que ha tingut més transcendència en la nostra manera d'ésser: Cançons filtrades i garbellades de temps enllà i saturades de la nostra terra.

ANGEL COLOMER
(Coordinador d'Expressió Musical de la UCE)

CORRANDES MONARQUIGUES

ELS ESQUIROLS
(Principat)

Acords de guitarra: LA6. RE7. do#m. dom. sim. M17. sim7. do#m7. FA#. RE. SI7.

LA6 RE7 LA6 do#m dom sim

En a - quest pa - ís mo - nàr-quic que - da molt per can - vi ar ,

M17 1 2 sim7 M17

els qui.....xar. i en - ca - va nos - tres ci - ve - res els fa

do#m7 FA# sim M17

grà - cie ve - me - nar , els fa grà - cie , molt a grà - cie ve - me -

LA6 M17 DC

nar .

TORNADA LA6 RE7 LA6 do#m dom sim

En a - quest pa - pa , en a - quest pa - pa , en a - quest pa - ís mo - nà ,

M17 1 2 RE SI7 M17 LA (AFI)

on es.....cra . No te'n fi - ís tu - tu - ru - rut . En a ....

(Fi) SI7 M17 LA6

...Qui ge - me - ga ja ha ve - but .

En aquest país monàrquic queda molt per canviar, els qui tenen la paella no la volen pas deixar, i encara nostres cireres els fa gràcia remanar. (bis)

En aquest país monàrquic amb tants anys de pidolar, amb la "mini-autonomia" ens volen obsequiar, no us penseu que amb barretina ens podreu acontentar. (bis)

En aquest país monàrquic, em sabríeu dir qui és, mentre els preus pugen i pugen, qui té el do de fer diners, tot dient-se democràtic com si així tot canviés?. (bis)

En aquest país monàrquic, paradís del capital, els qui s'han de posar elàstics perquè la panxassa els cau, són els amos emprasaris de les multinacionals. (bis)

En aquest país monàrquic, val a dir que no s'entén que un senzill plat de verdura pugui ser tant indecent, qui la cull en cobra quatre, qui la menja en paga cent, (bis)

En aquest país monàrquic, volen, volen els ocells, els petits van a Alemanya quan s'acosta el fred i el vent, i els més grassos a Suïssa quan s'escalfa l'ambient. (bis)

En aquest país monàrquic, ja no hi ha senyors ni esclaus, els uns viuen del salari, d'altres gairebé de franc, gràcies a la plusvalua dels qui viuen treballant.

En aquest pa-pa, en aquest pa-a, en aquest país monà. On es pot pa-pa, on es pot pa-pa, on es parla en democrà.

No te'n fiis tutururut, qui gemega ja ha rebut.

AQUESTA NIT

Aquesta nit
vos diré
només un crit:
¿heu sentit mai
crits de bèsties ferides,
heu sentit mai
clams de dolor?

Quan veig aquestes terres
comprades pels estrangers,
quan pensi als funcionaris
que funcionen amb la nostra vida,
quan veig que un germà nostre,
català com nosaltres,
d'Urgell o de València,
de Sòller o de Barcelona,
se'n diu estranger;
quan veig que tots nosaltres,
estrany a nosaltres mateixos,
vivim un destí
que d'altres han volgut.
¿Com podria dir-vos
cançonetes a la dama del meu cor
i cantar "canigonetes"
el cel, la mar i les flors?

Miquel MAYOL
Reinald DEDIES
(Catalunya Nord)

ELS ESQUIROLS
(Principat)

Acords de guitarra: FA. Sib . DO7.

L'ANY 2017

FA Sib FA DO7
El di-2 dot-ze de fe-brer de l'eny dos-mi! dis-set to-

FA Sib FA DO7 Sib FA
tes les veus de la ciu-tat no per-len de ves més con-ten d'un cas que ha pas-sat

Sib FA DO7 FA DO7 FA
a la ma-ter-ni-tat n'ha nas-cut un mi-nyó si és que se'n pot dir mi-nyó.

DO7 FA DO7
cen-sat de ten-tes que - in-cas fe- jun-te menl pren

FA DO7 FA DO7 FA
part con-vo-quen els di-2 vis i es do-nen detalls neces-saris per a cal-

DO7 FA DC
mar lo-pi-nyó.

El dia 12 de febrer
de l'any 2017
totes les veus de la ciutat
no parlen de res més,
conten d'un cas que ha passat
a la maternitat,
n'ha nascut un minyó,
si és que se'n pot dir minyó.

Els uns diuen que no té nas
i que li falten peus,
d'altres que és un marcià
caigut de dalt del cel,
tothom i fa el seu safareig,
falta informació
i els partits polítics
fan una manifestació.

Cansat de tantes queixes
l'ajuntament pren part,
convoquen els diaris
i es donen detalls necessaris
per a calmar l'opinió.

Resulta que és un xicotet
de mida natural,
cames i peus no n'hi veureu
són rodes de trial,
per mans claus angleses,
per boca un embut
i dins les orelles
ràdio-cassettes li han nascut.

I doncs, qui ha estat la mare,
o el pare del nadó?
el metge va i contesta:
de pares desconeguts,
fill de la civilització.

punt de reflexió

"Es necessari donar accés als recursos
existents
a tots els qui vulguin aprendre;
i això a qualsevol època de la seva
existència,
i que a continuació els qui desitgin
compartir els seus coneixements
puguin trobar a qualsevol persona que els
vulgui adquirir".

(Ivan Illich)

LA NIT

La nit
la nit
és llarga la nit.
Del treball tornen uns homes,
al treball uns altres van.
La nit
la nit,
és llarga la nit.

Per a uns és nit de festa,
per uns altres nit de dol
de cremar amor nit bella,
de sortir la mort tot sol.

La nit,
la nit,
és llarga la nit.

punt de reflexió

“L'avui
no ha d'ésser viscut
com una segregació del passat,
sinó com una imatge del futur”.

Gaston de Bradelard

EL MEU POBLE I JO

Beviem a glops
aspres vins de burla
el meu poble i jo.

Escoltàvem forts
arguments del sabre
el meu poble i jo.

Una tal lliçó
hem hagut d'entendre
el meu poble i jo.

La mateixa sort
ens uní per sempre:
el meu poble i jo.

Senyor, servidor?
Som indestruïbles
el meu poble i jo.

Tots la portem al cor, la nit.
Nits de déus, nits de dimonis.
Nits d'infants. Nits de Nadal,
tantes nits perdudes que no tornaran
mai.

La nit,
que llarga és la Santa nit.

Tenim la raó
contra bords i lladres
el meu poble i jo.

Salvàvem els mots
de la nostra llengua
el meu poble i jo.
A baixar graons
de dol apreniem
el meu poble i jo.

Davallats al pou,
esguardem enlaire
el meu poble i jo.

Ens alcem tots dos
en encesa espera,
el meu poble i jo.

Salvador ESPRIU I CASTELLÓ
(Principat)

GOIGS A SANT DEMOCRAÇ

ELS ESQUIROLS
(Principat)

Acords guitarra: MI. fa#m. SI7. LA. sol#m.
DO#. M17. FA#.

MI fa#m

Si qua-ren-ta anys fo-ven molts anys per la for ca-da

Si quaranta anys foren molts anys, per la forçada quarentena, cal vigilar, immunitzar, contra un nou virus d'eixa mena.

SI7 MI fa#m

qua-ren-te-na, cal vi-gi-lar, in-mu-nit-zar, con-ting un nou vi-rus

Bé ho han dit els alemanys, que han passat un cas semblant, tot i que el seu historial no és ben bé igual. Hem pogut tenir la sort de gaudir d'un franc repòs, fins que el virus en qüestió, s'ha mort.

SI7 LA SI7 sol#m

d'e-i-xa me-na. Bé ho han dit e-ls a-le-manys que hem pas-sat en cas sem-blant

Sant Democraç protegiu nostre pas, feu-nos el do de ser nostre patró. Sant Democraç de bruixots n'estem farts, no volem caure en les urpes del virus maligne que ens ha fet mal bé, mai més!

DO# fa#m SI7 MI

tot i que el seu his-to-ri-al no és ben bé i-

MI7 LA SI7 sol#m

quel hem po-gut te-nir la sort, de gau-dir d'un franc re-pòs

Oh quaranta anys! Oh quaranta anys! qui us ha viscut i qui us veu ara, que encara anem coixos d'un peu, va ser tant forta la febrada.

DO# fa#m SI7 MI

fins que el vi-rus en qües-tió, s'ha mort. oh

Vèiem com de grau en grau, el cas era greu, més greu, va pujar graó en graó una infecció.

SI7 MI FA#

! Sant De-mo-craç, pro-te-giu nos tre

Els bruixots per prevenir qualsevol alteració ho volien tallar tot, no et fot!

SI7 MI SI7

pes, feu-nos el do de ser nos-tre pa-tro

Sant Democraç .....

MI FA#

Sant De-mo-craç de brui xots vies-tem farts

Tastalunglans! tastalunglans! aquell qui del lliit se n'aixeca, Quatre-cents grams, quatre-cents grams, voldrà sortir el carrer de pressa.

LA MI SI7

No va-lem cau-regar les ur-pes del vi-rus ma-lig-ne que ens ha fet mal bé mai més.

Als bruixots hem demanat, que ens donin d'alta aviat, sembla ser que no estan pas ben disposats. Mentre tinguin un malat, honoraris van cobrant, per això van receptant, calmants.

Sant Democraç .....

LLUIS LLACH
(Principat)

rem. SI. sol7. solm. SOL. RE. DO.

SILENCI

SENSE LLUITA

Nostra pàtria s'esbocina,
i nosaltres, covards,
deixem perpetuar l'esbocinament,
sense lluita,
sense lluita.

Fills orgullosos de la raça,
hem aclucat nostre ull altiu,
deixem mascarar nostre niu,
sense lluita,
sense lluita.

Hem tant fruit de nostra terra,
hem tant cantat nostre cel blau,
el rossinyol s'ha fet gripau,
sense lluita,
sense lluita.

Preferim la xafarderia,
la gelosia entre germans,
mes ens deixem lligar les mans,
sense lluita,
sense lluita.

Potser la guardem per les rutes,
la sang de nostre cor valent,
i nostra ànima la lliurem,
sense lluita,
sense lluita.

Un mot, un crit, una llàgrima,
xiquets grans de sorra perduts
dins el desert; quedem vençuts
sense lluita,
sense lluita.

Poeta, trepitja el llaut
teva lluita.

Si m'heu de fer callar
que sigui ara, que sigui ara.

Ara que puc dir no
i res tengu per donar-me.

Que no vull esperar
que sigui ara, que sigui ara.

Ara que puc sentir el pes
de tanta besada.

Que no em sap cap greu
dur la boca tancada.

Sou vosaltres que heu fet
del silenci paraules.

Que no vull esperar
que el temps rovellí, l'eina.

Que no vull que la por
tingui més temps per guanyar-me.

Ara que tinc les mans
per canviar de guitarra.

Joan MORER
Jaume FIGUEROLA
(Catalunya Nord)

GRUP COSES
(Principat)

Acords guitarra: FAM. DO7. DOM.
rem. SibM. solm.

Com hauria estat bell

CORRANDES D'EXILI

Una nit de lluna plena
tramuntàrem la carena,
lentament, sense dir re...
Si la lluna feia el ple,
també el féu la nostra pena.

L'estimada m'acompanya
de pell bruna i aire greu
(com una Mare de Déu
que han trobat a la muntanya).

A Catalunya deixí
el dia de ma partida
mitja vida condormida;
l'altra meitat vingué amb mi
per no deixar-me sens vida.

Avui en terres de França
i demà més lluny potser,
no em moriré d'enyorança
ans d'enyorança viuré.

En ma terra del Vallès
tres turons fan una serra,
quatre pins, un bosc espès,
cinc quarteres massa terra.
«Com el Vallès no hi ha res».

Que els pins cenyexin la cala,
l'ermita dalt del pujol;
i a la platja un tenderol
que batega com una ala.

Una esperança desfeta,
una recança infinita.
I una pàtria tan petita
que la somnio completa.

Pere Quart

(de *Saló de tardor*,
Santiago de Xile 1947, pp. 75-76.)

Musical score for guitar and voice. The score consists of 14 staves of music. Above the staves are guitar chords: FAM, DO7, DOM, SibM, SOLm. The lyrics are written below the notes in a small font, corresponding to the text on the left. The music is in a 6/8 time signature and features a mix of eighth and sixteenth notes.

punt de reflexió

“Sabem que el veritable Amor
no és fugir de la vida
per fruit-la a soles,
ans endinsar-se en ella,
i augmentar-la
i lluitar per la llum.”

Jesús López Pacheco

Ah! Com hauria estat bell d'haver crescut
sense aquest pes enorme a les espatlles
sense aquesta gran nosa dins la boca,
en una casa blanca, vora mar,
amb les finestres sempre obertes.
Com hauria estat bell d'haver pogut
eirarcolar la terra, escriure versos
condèixer gent, enamorar les noies,
amb els muscles lleugers
i els dents esmolades.

Ara no trobaríem
indecent o covard seure pels marges
a esperar la florida de les roses,
ni tindriem els ulls tan enrogits,
ni els llavis secs, ni aquesta veu tan ronca.
Ara no ens creixerien líquens
al moll dels ossos,
si haguessim pogut viure sense aquesta
gran nosa dins la boca,
sense aquest pes enorme a les espatlles,
en una casa blanca, vora mar,
amb les finestres sempre obertes.

EL CRIT DEL SILENCI

ELS ESQUIROLS
(Principat)

mim SOL sim lam mim

Qui pot obrir camí? Qui pot obrir camí?

mim SOL

Des del torn a la dreta, Des del pic fins el martell,

DO RE mim lam

des de la ploma fins el didal, des de l'aixada fins el pinzell,

mim lam mim lam sim

l'home i la raó que dia a dia es fa silenci dins la por,

DO RE SOL FA

len - ce dins la por i el di - ner que compra la dansa dels mots.

mim RE SOL

dels mots. I el nostre crit fet cançó, és silenci,

FA MI mim RE SOL

den - se dels mots es si - len - ci. I el nostre crit fet cançó seguirà pas a pas el camí de l'home.

FA SI7 MI mim

se guiarà pas a pas el camí de l'home.

SOL sim lam mim.

qui co - nex si - len - ci pot obrir camí.

Qui pot obrir camí?
qui coneix silenci,
pot obrir camí.

Qui gosarà escoltar
el soroll i entendre
del silenci el crit?

Des del torn, a la dreta,
des de la ploma fins el didal.
Des del pic fins el martell,
des de l'aixada fins el pinzell,
coneixen l'home
i la raó
que dia a dia es fa silenci dins la por,
i el diner compra la dansa dels mots.

I el nostre crit fet cançó,
que no es perd en la dansa dels mots,
és silenci,
i el nostre crit fet cançó
seguirà pas a pas el camí de l'home.

Qui pot obrir camí?
qui coneix silenci
pot obrir camí.

NE PARLES, OH TERRA...

Ne parles, oh terra, un llenguatge sagrat,
com si fóra ta llum la més blava;
muntanya arrelada en el cor exiliat,
en mes venes hi corre ta saba.

He vist Llenguadoc i el país tolosà,
i l'Alvèrnia i el fullam del riu Sena,
Navarra l'esquerpa, i encar més enllà
d'Aragó, la Castella serena.

He vist les ciutats de més rica abundor,
amb llurs dones de pler vanitoses;
he vist les que guarden records de vellor,
catedrals en el cel glorioses...

Mai he sentit aquell goig de ta veu,
quan tritlleja senzilla campana;
cap terra ha parlat, oh valent Pirineu,
com esposa manyaga o germana.

Enloc no s'hi veu el color de ton pla,
el color de ta mar soletosa
més pura muntanya a ponent s'allargar
amb son aigua en vessants ramorosa.

L'hivern, com el sol en la gran serenor
fa lluir serra amunt les geleres!
Que bella és ta plana, quan l'or de tardor
va enjoiant del camí les moreres!

I quan espelleixen els blancs ametllers,
acatats en renglera harmoniosa!
Mimoses i vinyes, masies, vergers,
amb son aigua en vessants remorosa.

Deixeu-me tot sol seguir l'aspre cotiu,
la garriga on la llebre fa festa;
oh terra d'argila!, el garnatxa i l'oliu
s'hi arrelen demet de ginesta.

Deixeu-me mirà'l desolat monestir,
Serrabona, Marcèvol; les lloses
que agraden al somni, ne tenen per mi
unes veus de passat misterioses.

Conflent, Vallespir, m'obrireu vostres valls;
hi he begut a la font més gelada
l'encant de la terra amb els clars degotalls,
i el secret d'una cuma amagada...

I un dia mos cants trobaran un ressò
en la llengua pairal renovada;
d'altres, llavors, seguiran ma cançó
en el punt on l'hauré jo deixada!

Josep SEBASTIÀ I PONS
Illa del Riberal (Conllent)
(Catalunya Nord), 1886 - 1962

punt de reflexió

"En els temps obscurs, també es cantarà?
Es cantarà també
sobre els temps obscurs?"

"Poesies escrites durante l'exili".
Bertolt Brecht

RAIMON

Acords guitarra: MIm. LAm. Si7. MI

JO VINC D'UN SILENCI

Jo vinc d'un silenci antic i molt llarg, de gent que va alçant-se des dels fons dels segles, de gent que anomenen classes subalternes; jo vinc d'un silenci antic i molt llarg.

Jo vinc de les places i dels carrers plens de xiquets que juguen i de vells que esperen, mentre homes i dones estan treballant als petits tallers a casa o al camp.

Jo vinc d'un silenci que no és resignat d'on comença l'horta i acaba el seca d'esforç i blasfemia perquè tot va mal qui perd els orígens perd identitat.

Jo vinc d'un silenci antic i molt llarg, de gent sense mistics ni grans capitants, que viuen i moren, en l'anonimat, que en frases solemnes no han cregut mai.

Jo vinc d'una lluita que és sorda i constant jo vinc d'un silenci que rompra la gent que ara vol ser lliure i estima la vida, que exigeix les coses que li han negat.

Jo vinc d'un silenci antic i molt llarg. Jo vinc d'un silenci que no és resignat. Jo vinc d'un silenci que la gent romprà. Jo vinc d'una lluita que és sorda i constant.

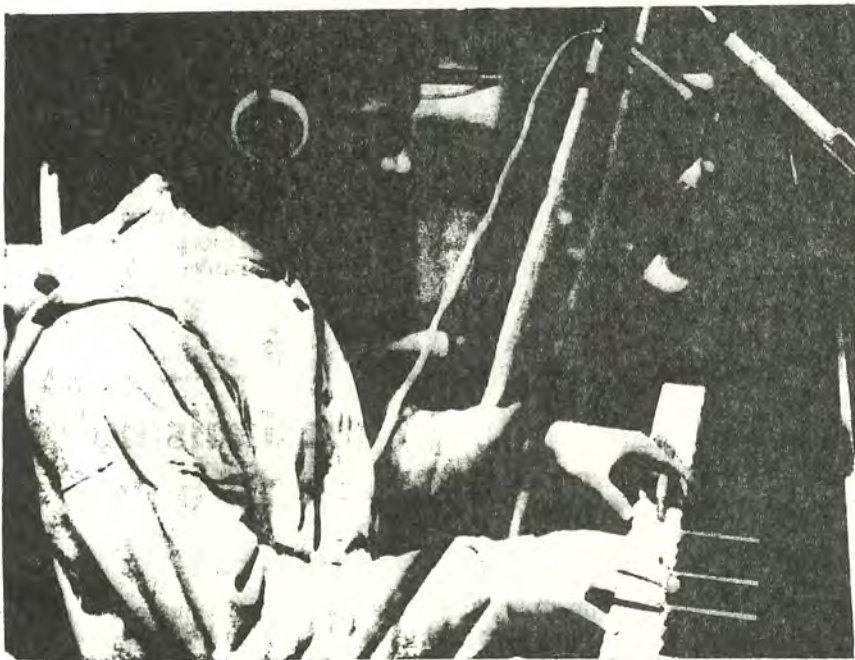
LLUIS LLACH
(Principat)

Acords guitarra: LAm. FA. SOL.

LA GALLINETA

Handwritten musical score for the song "La Gallineta". It consists of six staves of music in 4/4 time, with lyrics written below the notes. Chords (Fa, Sol) are indicated above certain notes. The lyrics are:

la galle - neta ha dit pu prau ja no vull
 pondre cap mes ou a fer pu - nyetes aquest és qui ja tants
 anys que m'edivert - za i veuen ve nen grans de
 ferun fa - re veuen un restrenyi - ment no tindrà cap mesura ca -
 lent el que de mi veuen apro - pi - ta la ga -
 llina ha dit que no veuen ca veuen en - ces

punt de reflexió

“La crítica ha arrencat les flors imaginàries de les cadenes, no pas perquè l’home suporti les cadenes sense fantasia ni consol, sinó perquè les trenqui i culli lliurement la flor viva.”

Karl Marx

A canvi d’algun què de l’alt
 m’heu tret la força de pel m,
 però us ho juro a’ha veu al,
 tinc per davant tota una vi la.

I no pateixo pel dentl,
 que un cop lliurada del l’alt
 no hi ha de haver-hi cap perill
 perquè m’entengui amb les veïnes

La gallina....

I els galls que amb mí hauran de dormir
 els triaré sans i valents,
 que n’estic farta de insolvents
 que em fan passar nits aberrants.

Que quedi clar per sempre més
 que jo de verge no en tinc res,
 i que posats a fer no em ve
 de un segon restrenyiment.

La gallina....

GRUP COSES
(Principat)

Acords guitarra: LAm. MI. FA. SOL.
LA. DO.

ASSUMIRAS LA VEU D'UN POBLE

Assumiràs la veu d'un poble,
i serà la veu del teu poble,
i seràs, per a sempre, poble,
i partiràs, i esperaràs,
i aniràs sempre entre la pols,
et seguirà una polseguera.
I tindràs fam i tindràs set,
no podràs escriure els poemes
i callaràs tota la nit
mentre dormen les tués gents,
i tu sols estaràs despert,
i tu estaràs despert per tots
No t'han parit per a dormir:
et pariren per a vetlar
en la llarga nit del teu poble.
Tu seràs la paraula viva,
la paraula viva i amarga.
Ja no existiran les paraules,
sinó l'home assumint la pena
del seu poble, i és un silenci.
Deixaràs de comptar les sillabes,
de fer-te el nus a la corbata:
seràs un poble, caminant
entre una amarga polseguera,
vida amunt i nacions amunt,
una enaltida condició.

No tot serà, però, silenci.
Car diràs la paraula justa,
la diràs en el moment just.
No diràs la teua paraula
amb voluntat d'antologia,
car la diràs honestament,
iradament, sense pensar
en ninguna posteritat,
com no sia la del teu poble.
Potser et maten o potser
se'n riguen, potser et delaten;
tot això són banalitats.

Allò que val és la consciència
de no ser res sinó s'és poble.
I tu, greument, has escollit.
Després del teu silenci estricto,
camines decididament.

Vicent ANDRÉS I ESTELLÉS
Bunjassot (País Valencià), 192

punt de reflexió

“Cal no oblidar mai
ni la tasca
ni l'esperança”.

Pompeu Fabra

NOVA ORACIÓ DEL PARENOSTRE

Pare nostre que esteu en el cel,
sia augmentat sovint el nostre sou,
vingui a nosaltres la jornada de set hores,
faci's un xic la nostra voluntat
així com la d'aquells que sempre mimen.

El nostre pa de cada dia
doneu-nos-el més fàcil que no pas el d'avui,
perdoneu els nostres pecats
així com nosaltres perdonem
els dels nostres encarregats,
i no ens deixeu caure a les mans del director,
ans advertiu-nos si s'apropa.

Amén

DESPERTA ROSSELLÓ

Ai, desperta, Rosselló,
sí, vell Rosselló, desperta!
Que si dormis al teu racó,
trobaràs la llar deserta,
i les serps hi niaran,
quan la llum serà atudada,
morirà la fe sagrada...
Doncs, Rosselló, endavant...!

Tam patantam
que les figues són verdes;
Tam patantam,
que ja maduraran!

En aquest dia de festa,
vos convidi per demà,
— amb la flor de la ginesta,
alçada al cap de la mà —
a lluitar com ho demana,
en bons fills del Rosselló,
per la llengua catalana,
que hem de defendre millor!

Tam patantam...

Llengua viva, llengua santa,
te parlarem sempre més:
l'ocellet canta que canta,
com sa mare li ha après.
Nosaltres fent de llausetes,
refilarem més que mai,
amb cançons que ens sem fetes,
i que alegren tot l'espai!

Tam patantam...

Si n'hi ha que els hi fa nosa,
llengua del nostre passat,
nosaltres veiem la cosa,
de molt diferent costat;
que si nos deien un dia
— Parleu pas més en català!
La raça s'aixecaria
amb un garrot a la mà!

Tam patantam...

Un matí, si d'altres roses,
espelleixen al roser,
veurem com totes les coses,
floreixen elles també...
I ballarem la sardana,
de la mar al Canigó;
quan tocarà la campana,
de la gran Resurrecció!

Tan patantam...

Joan AMADE
Ceret (Vallespir), 1878
Illa (Conflent), 1949
(Catalunya Nord)
Música: Pere FIGUERES

punt de reflexió

"Mes lluny
sempre molt més lluny,
més lluny del demà
que ara ja s'acosta, i quan
creieu que arribeu
sapigheu trobar
noves sendes."

Viatge a Itaca. Lluís Llach

AU JOVENT!!

GRUP COSES
(Principat)

Acords guitarra: FA. SOL. FAm. DO.
SI. LAm. SOLm. DO7

The musical score is written on a grand staff with a treble clef and a 3/4 time signature. It features several guitar chords: FAM, Sol b M, FAm, DO M, Si b M, LAm, and DO7. The lyrics are written below the notes, with some words in italics. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings.

Au, jovent, deixeu la feina,
preparem-nos a sortir,
esmorem de pressa l'eina
per quan toquen a ferir.
Per donar lo crit d'alerta
la campana està amatent!
I abans d'hora ja es desperta
dins del cor l'enardiment
Au jovent!
Via fora!
Via fora, somatent!

Eixa gent entravessada
que ho té tot empudegat
eixa trepa ens ha robada
nostra pau i llibertat.
Mes ja els ve l'hora darrera,
ja els arriba l'escarment,
sortim tots a la cacera
d'aquests llops, sens planyiment.
Au jovent!...

Nostres feixes adobades
amb afany hem conreat
fins que, a còpia de suades,
hi hem fet néixer el nostre blat.
Aquell blat nos és la vida,
la família hi té el sostent
i aquests lladres, en partida,
la collita ens van prenent.
Au jovent!...

Au jovent, deixeu la feina...

EL JOC D'OBRRIR GÀBIES

ELS ESQUIROLS
(Principat)

Acords guitarra: SOL. DO. RE7. RE.
DO7. mim. LA7.

8

SOL DO SOL RE7

Vin - ga nois qui s'hi pun - ta es un joc molt di ver - tit i el qui vol qui prex ti -

SOL DO SOL

ca - lo ha de ser un pèl a - tre - vit . Un bon di - e re - me - nant un pi -

RE DO RE7 SOL RE SOL

tot de lli - bres vells un joc molt in - te - res - sant vaig a - pren - dre en un d'ells, es el

DO7 SOL mim LA7

joc d'o - brir gà - bies on hi han em pre - so - nat el sen - tit d'u - nes pa - raules i un de

RE7 DC

nov els han do - nat

CODA rit. DO7 SOL mim

amb mol - ta grà - cia i as - tú - cia con - sis - teix l'è - xit del joc a - pren - dre

LA7 a tempo RE7 8 SOL

gà - bies de pa - raules sen - se re - bre un clatellot . Vinga nois . . . . .

Vinga nois, qui s'hi apunta?
és un joc molt divertit,
i el qui vulgui practicar-lo,
ha de ser un pèl atrevit.

Un bon dia remenant
un pilot de llibres vells,
un joc molt intreressant,
vaig aprendre en un d'ells,
és el joc d'obrir gàbies
on hi han empresonat
el sentit d'unes paraules
i un de nou els han donat.

Vinga nois . . . . .

Doncs mireu, tot i que es parla
de la pau, l'han convertit
en paraula de tres lletres
sense cap sentit,
i molt s'ha parlat d'amor
molt s'ha escrit i dit arreu,
l'han disfressat de colors
i li han posat un preu.

Vinga nois . . . . .

La paraula llibertat,
con que al poderós fa por,
a una gàbia l'ha tancat
i amagat en un racó,
i a la noble veritat,
com que tant l'han fet patir,
amb retalls i tisorades,
ja no en queda ni el verí.

Vinga nois . . . . .

Fins i tot, amics, la guerra
a una gàbia l'han ficat,
l'han mullat d'aigua beneita
l'han omplert de santedat.
I així es pot anar seguint,
fent, amics, un comentari
a paraules engabiades
que trobem al diccionari.

Vinga nois . . . . .

Amb molta gràcia i astúcia,
consisteix l'èxit del joc
a obrir gàbies de paraules
sense rebre un clatellot.

Vinga nois . . . . .

ARRELS

ELS ESQUIROLS
(Principat)

Acords guitarra: DO. RE. FA. SOL.
lam. mim. MI7. SOL7

DO RE FA DO

cal que deixi la me - va ca - sa se - pu - guel bas - ta,

RE FA DO

cal que amb u - nges - pe - ran - ca tren - qui la tris - tor,

lam mim lam mim

É - veu no ca - ha - no de pe - dra de fang,

FA DO SOL DO

on la te - rra em do - ni el meu guany, clo - ra -

lam mim lam mim

vé les me - ves ar - rels, crei - xent de ca - ra al cel,

FA SOL DO MI7

do - na - re fruit a - bun - dos, l'hi -

lam mim lam mim

vern em des - pu - lla - ra, de neu em co - bri - ra,

FA RE SOL SOL7

des - prés feu - drà poc a poc.

Cal que deixi la meva casa i prengui el bastó, cal que amb una esperança trenqui la tristor, faré una cabana de pedra i de fang on la terra em doni el meu guany,

clavaré les meves arrels, creixent de cara al cel, donaré fruit abundós, i l'hivern em despollarà, de neu em cobrirà, neu, que fondrà poc a poc.

Després de la lluita intensa, vindrà el repòs, deixaré la terra adobada, pel meu esforç, els fills que em segueixin, potser marxaran, però vagin on vagin constants,

clavaran les seves arrels creixent de cara al cel, donaran fruit abundós.

Cal que deixi la meva casa i prengui el bastó, cal que amb una esperança trenqui la tristor.

punt de reflexió

"El viatge de milers de Kilòmetres comença en un sol pas."

Lao-Tse

EPISTOLARI 1945

OVIDI MONTLLOR
(País Valencià)
RE. SOL. SOL7.«Quan ve la nit...».
Anònim, segle XVI.

Era per maig. Recorde que recordava el poble.
Recordava una olor de flor de taronger.
El perfum arribava com un vedell alegre
i en els quatre cantons agitava les banyes.
Ho recordava, en carn viva, des de Madrid.
Era per maig. Recorde que recordava el poble.
S'acabava la guerra. Quina guerra? La guerra.
Una guerra. La guerra. Les colèriques cares.
La nit penjava en trossos de tel foradada,
la tela dels taüts. S'acabava la guerra.
Qui sap què passaria? La por. Més por. La por.
La por, altra vegada. I més precaucions.
Tu no saps amb qui parles. Millor serà que calles.
No digues res de res. No et fies de ningú.
Qui sap què et pot passar. La pensió tenia
una escala de fusta com la de «Crim i càstig».
Una de les criades, natural de Jaén,
s'entenia amb un tísic nat a Valladolid.
En cert pis de València, una filla de Déu
pensava que ningú tornaria a besar-la
amb aquells besos que omplien la boca d'una dona.
«Hijo, me alegraré que al recibo de ésta...»
La portera esperava que al fill li commutaren
la pena, però no. L'altre el tenia a França.
«Si estuviera en edad yo me echaba a la vida.
Se lo juro por éstas». Els llibreters de vell.
Era per maig. Recorde que recordava el poble.
Estés damunt el llit, recordava el meu poble.
Em passava les hores mortes damunt el llit.
Carrers de San Bernardo i d'Espíritu Santo,
la fira en el solar de la Plaça de Bous,
vora els arbres de Goya, un cansament mortal.
Intentava llegir. No podia llegir.
Evocava els carrers de València. Pensava
València. Mastegava València. Fou per maig.
Me n'eixia al carrer. No sabia on anar.
«La documentación». Certa jove, a València,
no dormia tampoc, no sabia on anar,
i se sentia créixer els pits inútilment.

Vicent Andrés Estellés
(País Valencià)(del *Llibre de meravelles*, València 1971, pp. 109-110.)

punt de reflexió

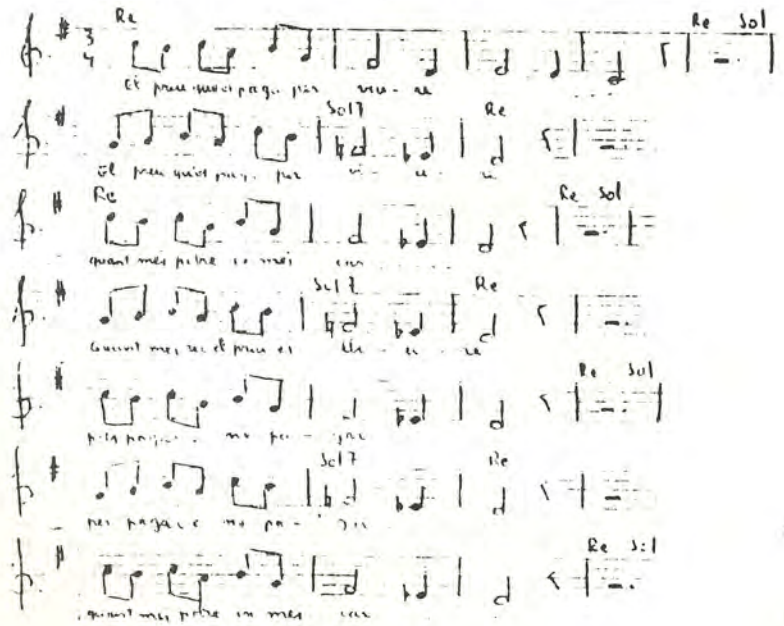
“Jo no prometo res.
Només camino.
....

Tampoc no sé el que em proposo
perquè tenir un propòsit,
no és fer feina”.

“Cançó per a Joan Salvat Papasseit

DEMANARS I GARROTADES

- 1.- El preu que es paga per viure (bis)
quant més pobre ix més cart
quant més ric el preu és lliure
pots pagar o no pagar
per pagar o no pagar
quant més pobre ix més cart.
- 2.- Com que la cançó és per viure (bis)
no volem violentar
ni en la solfa ni en l'escriure
al qui ens ha de perdonar (bis)
no volem violentar.
- 3.- Qui perdona certes coses (bis)
té la vara del mañar
i depèn de com et poses
més o menys t'ha de pagar (bis)
qui perdona certes coses.
- 4.- De manars i garrotades (bis)
ja n'estem fins dalt del cap
i amb aquestes Valencianes
ens volem manifestar (bis)
ja n'estem fins dalt del cap.
- 5.- I ara per acabar (bis)
demanem l'AMNISTIA
la JUSTICIA i LLIBERTAT
i el DRET A L'AUTONOMIA
oïm amb al.legría
Verge dels desempavats

GRUP COSES
(Principat)

Acords guitarra: FA, SOL, SiBm, DO,
FAm, SiBm, DO7

EL DIA DE LA LLIBERTAT

Només hi ha un dia entre els dies que roden
que és tot pel nervi, pel cor i pel cant
i pot fer allò que altres dies no poden,
i avui s'escau aquest dia tan gran.

Se sent passar el neguiteig d'una espera
per si és precis el cridar i el dir Prou!
Tots en el pit duem plects de bandera...
Avui som més que una vida que es mou.

Sentim la pell tremolà esgarrinxada
amb gelosia de temps i d'espai.
Sentim la mar més de blau de mirada
i les muntanyes més nostres que mai.

Què li darem a la Pàtria ferida
en aquest dia tan ple de destí?
No vol coets inflamats de mentida,
tampoc espera ni sang ni botxí.

Ni vol rialles voltant una taula
que per la joia no és tot prou madur...
Sols us demana una sola paraula
però no vol que deserti ningú.

Que si algú encara té als ulls una bena,
que qualsevol que es llevés fent el sord
durà una marca pintada a l'esquena
amb quatre lletres que diguin que és bord.

Homes, penseu que la gràcia de viure
no tindrà mai un instant com aquest
com quan direu: Vull la Pàtria ben lliure
perquè ningú pot privar-li aquest dret.

Dones, graveu-vos això a la memòria,
dones dels besos d'amor i els sanglots,
mai vostre nom obtindrà tanta glòria
com quan el deu per la Pàtria de tots.

La cara, avui, té puresa de lliri,
cap dels que formen pot ser maleït!
Avui el poble ha tastat el deliri
d'ésser tot ell voluntat i esperit.

Tu, Catalunya, daurada captiva,
no et quedi gens de vergonya en el front,
mostra 't com ets, i ben nua i ben viva
davant de totes les terres del món.

Josep M. de Sagarra

GOIGS EN LLAOR DE FELIP V

THE GUITAR CHORDS ARE: FA, SOL, SiBm, DO, FAm, SiBm, DO7

THE LYRICS ARE: HA-NIM PE-LIP BUNT! HA-NIM PE-LIP BUNT!

Oremus:
Filipus Quintus
magnus regis estrafalarium,
inventorem numerus centis,
Liadregorum Libertatis Cataluniam,
agratius catalanis te salutant
et in comunis.
Amen.

Vós que en coses excusades
mostràreu tan bell instint,
GUARDEU-NOS DE RECONADES
OH MAGNANIM FELIP QUINT!
Vinguéreu a nostra terra
per la vostra voluntat
després de deu anys de guerra
que empobrí aquest Principat
i puig que quaranta anyades
us estiguerem patint,
GUARDEU-NOS DE RECONADES
OH MAGNANIM FELIP QUINT!

A Catalunya invidieu
amb la vostra innoble gent
i de seguida abolieu
el digne Consell de Cent.
I si tan bones pensades
haviu d'anar tenint,
GUARDEU-NOS...

Prengueu títols i vides
de nostres preuats varons;
declarareu abolides
les nostres institucions.
I puig tantes marranades
vàreu anar sostenint,
GUARDEU-NOS...

Per últim la Providència
de vos ens volgué lliurar
i amb santa condescendència
el coll us va torçar.
Per les festes esmentades
el poble us anà maleïnt.
GUARDEU-NOS...

Diada de l'Estatut de Catalunya,
2 d'agost del 1931. (de «Vida Nova»,
de Montpeller, núm., 53, 1971, p. 35.)

COSES ARA ÉS DEMÀ

punt de reflexió

“Escolta Sepharad: els homes no poden
ser si no són lliures - Que sàpiga Sepharad
que no podrem mai ser si no som lliures”.

“La Pell de Brau”. Salvador Espriu

ABRIL - 74

LLUIS LLACH
(Principat)

Acords guitarra: LA. DO. RE. SI.
MI7. SOL.

La do#

com - panys si m - beu m dorm la lluna

Re Si

blanca de - jesus - la que ve m'indi però no puc anar a esti-

Mi7

-mar-la que en - ca - ra hi ha com - bat com - bat i

la Sol

si un trist at - zar m'a - tu - ra i caic en terra pa -

re la

teu tots els meus cantos i un ram de flors ver - melles a

Mi7

qui tant he esti - mat quan guanyem el com - bat mei - tat

Companys, si sabeu on dorm la lluna blanca
digueu-li que la vull,
però no puc anar a estimar-la
que encara hi ha combat.

Companys, si coneixeu el cant de la sirena
allà en mig de la mar
jo l'aniria a veure,
però encara hi ha combat.

I si un trist atzar m'atura i caic en terra
porteu tots els meus cantos
i un ram de flors vermelles
a qui tant he estimat,
quan guanyem el combat.

Companys, si busqueu les primaveres lliures
amb vosaltres vull anar
que per poder-les viure
jo me n'he fet soldat.

BRINDEM BEN ALT

JAUME ARNELLA
(Principat)

Acords guitarra: DO. FA. SOL. fa7.

Do Fa
Brindem ben alt perquè aquest any

Sol fa7 Do
les coses van millor que mai - Els ametllers han resistit

Do Sol Fa Do
els gran aiguats d'aquest estiu. Gràcies a Déu no ha pedregat

Sol Fa
aquest hivern ha estat calmat. Per un moment tinguérem por

Do Do
de que ens gelés a la tardor. Però a la fi tot ha anat bé

Sol Fa Do
quin goig que fan els ametllers!

Sol Do
I an els ametllers

Brindem ben alt perquè aquest any
les coses van millor que mai.
Els ametllers han resistit
els gran aiguats d'aquest estiu.
Gràcies a Déu no ha pedregat
aquest hivern ha estat calmat.
Per un moment tinguérem por
de que ens gelés a la tardor.
Però a la fi tot ha anat bé
quin goig que fan els ametllers!

Brindem ben alt . . .
Doncs ara han dit que arribaran
de l'extranger deu "barcos" plens
d'ametllers plens a rebentar.
Mare de Déu! Per què serà?
Ben bé que ho sé perquè serà
però m'ensumo gat amagat
El què si sé, tu també ho saps
que els preus aniran rebentats.

Brindem ben alt . . .
Ens donaran, com l'any passat,
ni quatre rals per cada sac
Ho per aquest preu no puc pagar
ni tres ni dos ni un jornal.
De què ha servit que fés bon temps?
de què han servit tots els afanys,
de què ha servit que fés bon temps,
de què han servit tots els treballs?

LA LLENGUA TROSSEJADA

Amb un escamot de tropa
n'es vingut un capità;
un home en tota la vila
ben segur no trobarà.

Vells i nois, per nostra terra,
lluïten valents molt temps fa;
les dones, tot fent desfiles,
no paren mai de cantar.

La cançó no l'entén gaire,
no l'entén el capità;
però li escou la tonada
que fins el la tras mudar.

—No puc més— diu al corneta—,
tot seguit ja pots cridar
que ventaré una mordaçca
al qui canti en català.

Les dones senten la crida
i se'n posen a cantar;
per cada carrer que passa
un cor se sent esclatar.

En oir tantes cantúries
perd el seny el capità;
empaïta una pobra dona
que, estranyada, se'l mirà.

La dona s'atura i canta,
canta ardidada en català;
bufetada que li'n dóna
no la fa pas gens callar.

Dins de la boca, amb quimera,
un drapot li fa posar;
els llavis encara es mouen,
es mouen en català.

Allavors li clou els llavis,
posant-hi a sobre la mà;
mes encara els ulls li parlen,
li parlen en català!

Li lleva el drap de la boca
i amb el sabre se n'hi va;
deix la llengua trossejada,
que mai més podrà cantar.

El fill que duu en ses entranyes
la qui ja no pot parlar,
dins el ventre de sa mare
ja glateix en català.

Frederic RABOLA i TRÈMOLS
Cadaqués, 1858 - 1919
(Principat)

punt de reflexió

“Tota persona té dret
a la llibertat d'opinió
i d'expressió,
i aquest dret inclou
el de no ésser molestat
a causa de llurs opinions,
el d'investigar i rebre
informacions i opinions,
i el de difondre-les,
sense cap limitació
de fronteres,
per qualsevol medi
d'expressió.

Art. n.º 19
Declaració dels Drets Humans.
Paris, 10 de desembre 1.948

JAUME ARNELLA
(Principat)

Acords guitarra: FA. DO. DO7.

L'INADAPTAT

Oh, no, no, escolti, escolti
amb vosté no es pot parlar
vosté és em sembla, i perdoni,
un perfecte inadap-tat

Jo no sé què vol, què busca
si millor no ho pot tenir:
tot el que ha de fer és ben fàcil:
veure, escoltar i complir

Que a vosté ningú no l'estima
i no sap ni com lligar?
Doncs es posa la colònia
i només haurà de triar.

Que voldria anar "de compres"
però és que mai no té diners?
ni cap falta li fan
la "targeta" i al carrer.

Que vosté està sempre trista
perquè no troba promès?
untí's la cara de crema
i es casaria al cap d'un mes

O és que no sap què creure
de política mundial?
aprenquí's bé tot el que li diuen
i tindrà opinions com cal.

Si és tan fàcil, si és tan fàcil;
si tot ja li donen fet,
com ha de pensar,
menjar, beure i fer se els pets.

Jo no sé vosté què pensa
amb vosté no es pot parlar
només ha d'obrir la tele
ja ho té tot solucionat.

Com? Què diu? Que no té tele?
Doncs així ja hem acabat
és ben bé el que jo li deia:
vosté és un inadap-tat.

Lletra i música: J. LLugany/J. Arnella

CADA DIA ES UN NOU PAS

ELS ESQUIROLS
(Principat)

Acords guitarra: RE. fa#m. RE7. SOLM.
solm. MI. LA. DO. LA4.

RE   fa#m   RE7

So-vint a-mic, mas-sa so-vint   ad-po l'an-gni-ra

Pot-ser amb el crit.....

SOLM   solm   RE   MI

lin tre el pit   mo-ments obs-curs de llun-ya nit sol-quen el dur ca-mí que em

LA   RE   fa#m   RE7

es-co-llit.   I el nos-tres-larg es-pe-ren-çat, llui-ta fi-

SOL   solm   RE   MI

del   se-rà com l'ar-bre que és va-lent a cops de plu-ja a

LA   RE   SOL   RE

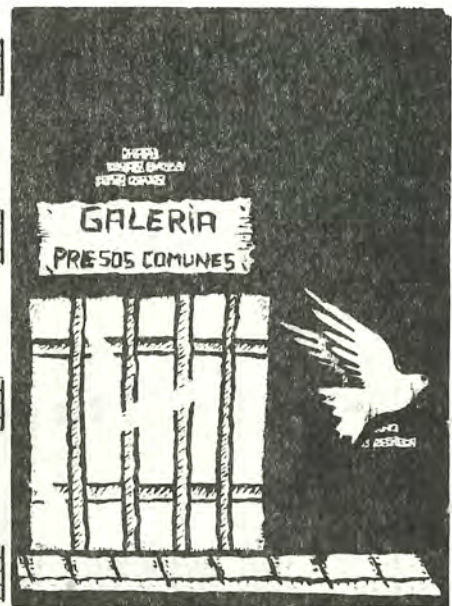
cops de vent, Ca-da di-ges un nou pas, ca-da

SOL   RE   DO   SOL

nit un nou re-pòs, ca-da go-ta de vo-se-da no-va fres-car.

LA LA4 LA

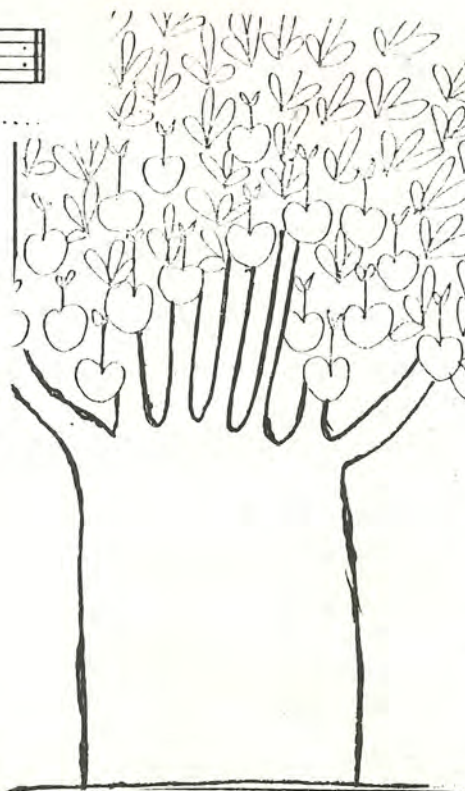
ca-da....

punt de reflexió

“De l'arbre del meu pensament
penjaré recors i il·lusions
que serveixen l'esperança
d'un demà més lliure.
I els seus braços us donaran
ombra i recer
i seran cau d'alegries.
El meu sentiment, germà del vostre
és la sàvia que el fa créixer.”

Josep Lluís Pérez,
Model-Barcelona 27.II.77

Sovint, amic, massa sovint,
palpo l'angoixa dins el pit,
moments obscurs de llarga nit
solquen el dur camí que hem escollit.

Potser amb el crit, potser amb les mans
obrirem pas, farem un cant,
que vibrarà i es farà gran
com el dia que creix a cada instant.

I el nostre esforç esperançat,
lluita fidel, serà com l'arbre que és valent
a cops de pluja, a cops de vent.

Cada dia és un nou pas,
cada nit un nou repòs,
cada gota de rosada
nova frescor.

Sovint, amic, massa sovint,
sento que som poble oprimat,
que ha begut dolços vins d'oblit
i al compàs de la por es va destruint.

Potser amb el crit .....

MÉS ENLLÀ D'UN ADÉU

ELS ESQUIROLS
(Principat)

Acords guitarra: MI. fa#m. sol#m. LA. SI. SOL#. si7. MI7.

MI f2#m sol#m LA SI MI

FLAUTA.....

f2#m sol#m LA SI MI f2#m SOL# LA

MI f2#m SOL# LA

Quan l'a-déu és ar-re-veu - ve i el cel és clar, quan

MI f2#m SI7 MI

bro-lla l'her-bera ver-da a-llà al quin tà -

MI MI7 f2#m LA MI

Un com-pany es-de-ve ger-mà, un a-mor es-de-ve llav-or

SOL# f2#m LA MI

i l'in-fant que et dó-na la mà, ten-dre-se es-de-ve

f2#m SI7 MI

for-ça per lli-ter.

Quan l'adéu és a reveure
i el cel és clar,
quan brolla l'herba verda
allà al quintà.

Quan tot just és oblidada
l'última por,
quan l'home porta als llavis
una cançó.

Un company esdevé germà,
un amor esdevé llavor,
i l'infant que et dona la mà,
tendresa
esdevé força per lluitar.

Quan l'adéu és caminada
i el camí ple
de pols i de petjades
de cants i fets.

Quan el bram de la tempesta
porta la por,
quan l'home llença queixes
sense ressò.

Un company esdevé germà,
un sol clam esdevé clamor,
cada mà troba una altra mà,
el poble
esdevé força per lluitar.

Quan l'adéu és una reixa
d'una presó
i els somnis es desvetllen
en la foscor:

Quan el grinyol d'una porta
és l'últim cant,
quan l'home mata l'home
en un instant.

Un company esdevé germà,
un gemec esdevé esperó
i la sang fa bullir la sang,
l'asfíxia
esdevé força per lluitar.

EL CANT DEL POBLE

Glòria, catalans, cantem!
Cantem amb l'ànima!
un crit i una sola veu:
Visca la pàtria!

La nostra terra és redimida!
El gran moment és arribat!
Fora els ultratges! Lluny la mentida!
Ningu ens prendrà la nostra llibertat!

Joia que ha inflammat el cel,
falç i ginesta!
Voli sobre el front l'estel
de la senyera!

Tenim les venes per estimar-la,
i en la tempesta del combat,
tenim els braços per defensar-la!
Ningu ens prendrà la nostra llibertat!

Josep Maria de SAGRRA I DE CASTELLARNAU
Música: Amadeu VIVES I ROIG
(Principat)

INDEX

CANÇONS:		POEMES
0	Corrandes monàrquiques L'any 2017	Aquesta nit
1	La nit Goigs a Sant Democraç	El meu poble i jo
2	Silenci Com hauria estat bell	Sense lluita Corrandes d'exili
3	Jo vinc d'un silenci <u>El crit del silenci</u>	Ne parles de Terra
4	La gallineta Nova oració del parenostre	Assumirás la veu d'un poble
5	Au jovent ! El joc d'obrir gabies	Desperta Rosselló
6	Arrels Demanars i garrotades	Epistolari 1945
7	Goigs en llaor de Felip V Abril 1974	El dia de la llibertat
8	Brindem ben alt L'inadaptat	Llengua trosejada
9	Cada dia és un nou pas Mes enllà d'un adéu	El cant del poble.

Això és

poemes i cançons

Recull del Col·leccionable
publicat a

Diari

universitat
catalana d'estiu 1979
prada, 16-26 d'agost

Realitzat per:
Joan Angel Frigola
Empar Pons
Francesc Valls

POEMES

CANÇONS:

- 1. La nit
- 2. Silenci
- 3. Com hauda estat ball
- 4. Jo vinc d'un silenci
- 5. El crit del silenci
- 6. La gallineta
- 7. Au jovent!
- 8. Arts i
- 9. Gaiques en lloc de Felip V
- 10. Brindem ben als
- 11. Cada dia és un nou pas

- 0. Cançons monardiques
L'any 2013
- 1. La nit
Gaiques a Sant Demetres
- 2. Silenci
Com hauda estat ball
- 3. Jo vinc d'un silenci
El crit del silenci
- 4. La gallineta
Nova oració del baronista
- 5. Au jovent!
El joc d'oprir d'oprir
- 6. Arts i
Gemma
- 7. Gaiques en lloc de Felip V
April 1874
- 8. Brindem ben als
L'indolència
- 9. Cada dia és un nou pas
Mes entia d'un adieu

**universitat
catalana d'estiu 1979
prada, 16-26 d'agost**

DOGMES I CAUCIONS

universitat catalana d'estiu 1979
prada, 16-26 d'agost

DIARI

1979
16-26 d'agost
prada